

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Formusatii Andrei, de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului și de către inculpatul Vasilenco Nicolai, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 iulie 2021, în cauza penală în privința lui

Vasilenco Nicolai Xxxxx, născut la
xxxx, originar și domiciliat în xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. **prima instanță:** 04.01.2021 – 09.04.2021;

2. **instanța de apel:** 29.04.2021 – 28.07.2021;

3. **instanța de recurs:** 13.10.2021 – 12.01.2022.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 09.04.2021, Vasilenco Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare;
- în baz art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare;
- în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare;
- în baza art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare;
- în baza art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare;
- în baza art. 208¹ Cod penal la 2 (doi) ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor numite, lui Vasilenco Nicolai, i s-a stabilit definitiv pedeapsa închisorii pe un termen de 18 (optesprezece) ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Vasilenco Nicolai în beneficiul părților vătămate Babinetșcaia Nadejda și Cernei Nadejda pentru fiecare a câte 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a dispus încasarea de la Vasilenco Nicolai a cheltuielilor de judecată în mărime de 15 842 lei, cu respingerea solicitării procurorului de confiscare în beneficiul statului a contravalorii mijlocului de transport de model "VAZ 2108" cu n/î OR BJ 099 în sumă de 8000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Vasilenco Nicolai a fost condamnat pentru faptul că:

- în una din serile lunii august 2020, deplasându-se la volanul automobilului de model „Geely” prin localitatea Xxxx, observând-o în drum pe minora Xxxx, ce se îndrepta spre domiciliu din aceeași localitate și pe care o cunoștea din copilărie, acționând intenționat, în scopul săvârșirii ulterior a acțiunilor cu caracter sexual în privința ultimei, forțat a urcat-o în automobil și contrar voinței a transportat-o în locuința fratelui său, Vasilenco Alexei, din localitatea Xxxx în care temporar nu locuia nimeni, unde a ținut-o forțat aproximativ 30 min., timp în care a săvârșit în privința ei acțiuni cu caracter sexual, după care a transportat-o cu automobilul de model „Geely” la domiciliu, acțiuni încadrate în baza art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu calificativele: *răpirea unei persoane, acțiuni săvârșite cu bună știință asupra unui minor;*

- în una din serile lunii august 2020, aflându-se împreună cu minora Xxxx, în casa fratelui său, Vasilenco Alexei, în care temporar nu locuia nimeni, din localitatea Xxxx, unde a dus-o forțat, acționând intenționat, cu scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, știind cu certitudine despre vârsta minoră a Xxxx, acțiuni ce au fost încadrate în baza art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu calificativele, *acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în formă perversă, săvârșită prin constrângere fizică și psihică a persoanei, precum și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșite cu bună știință asupra unui minor;*

- în una din serile lunii august 2020, aflându-se împreună cu minora Xxxx, în casa fratelui său, Vasilenco Alexei, în care temporar nu locuia nimeni, situată în localitatea Xxxx, unde a dus-o forțat, acționând intenționat, cu scopul satisfacerii poftei sexuale, știind cu certitudine despre vârsta ei minoră, cu aplicarea forței fizice, săvârșind astfel un raport sexual contrar voinței acesteia, acțiuni ce i-au fost încadrate în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, precum și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit cu bună știință asupra unui minor;*

- acționând intenționat, în scop de producere și difuzare a pornografiei infantile, din motiv de răzbunare, în una din serile lunii august 2020, aflându-se împreună cu

minora Xxxx, în casa fratelui său, Vasilenko Alexei, în care temporar nu locuia nimeni, situată în localitatea Xxxx, știind cu certitudine despre vârsta ei minoră, a fotografiat cu telefonul său momentul când xxx, care în perioada august - 12.09.2020, a difuzat imaginile minorei implicate în activitatea sexuală reală, prin expunerea publică a pozei în cauză pe rețeaua de socializare „Odnoklassniki”, fiind vizualizate de mai multe persoane, respectivele acțiuni fiindu-i încadrate în baza art. 208¹ Cod penal, cu calificativele, *pornografia infantilă, adică producerea și difuzarea de imagini ale unui copil implicat în activitățile sexuale explicite, reale, reprezentate de manieră lascivă și obscenă, în formă electronică.*

- la 12.09.2020, aproximativ pe la orele 21:30, deplasându-se la volanul automobilului de model „VAZ 2108” cu n/î xxx, prin localitatea Xxxx, în apropierea stadionului, văzând-o pe consăteanca Xxxx, știind cu certitudine despre vârsta ei minoră, acționând intenționat, în scopul satisfacerii poftelor sexuale în formă perversă, i-a propus să o conducă acasă, urcând benevol în automobil, accelerând viteza, a condus-o într-o fâșie forestieră, situată la marginea localității Xxxx, unde, cu aplicarea forței fizice în privința ei, manifestată prin împingeri, tragere de păr, lovirea cu capul de pământ, precum și a constrângerii psihice manifestate prin amenințarea cu aplicarea în continuare a violenței, profitând de imposibilitatea ultimei de a se apăra din cauza vârstei și stării psihice emoționale, xxx, fotografiind respectivele momente cu telefonul mobil avut asupra sa, acțiuni ce i-au fost încadrate la art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu calificativele, *acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă, săvârșită prin constrângere fizică și psihică a persoanei, precum și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșite cu bună știință asupra unui minor;*

- la 12.09.2020, aproximativ pe la orele 21:40, aflându-se împreună cu minora Xxxx, într-o fâșie forestieră, situată la marginea localității Xxxx, unde a condus-o cu automobilul de model „VAZ 2108” n/î xxx, acționând intenționat, cu scopul satisfacerii poftelor sexuale, știind cu certitudine vârsta ei minoră, cu aplicarea forței fizice, manifestată prin împingeri și tragere de păr a minorei, precum și a constrângerii psihice manifestate prin amenințarea cu aplicarea în continuare a violenței, profitând de imposibilitatea ultimei de a se apăra din cauza vârstei și stării psihice emoționale, forțat a dezbrăcat-o de haine, culcând-o pe bancheta din spate a automobilului xxx, săvârșind astfel un raport sexual contrar voinței acesteia, cauzându-i minorei Xxxx conform raportului de expertiză medico-legală judiciară nr. xxx din 02.10.2020 vătămări corporale neînsemnate în urma unui raport sexual, respectivele acțiuni fiindu-i încadrate la art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu calificativele, *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, precum și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit cu bună-știință asupra unui minor.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procuror, în ce privește blândețea pedepsei numite pentru concurs de infracțiuni, fără a se ține cont de gravitatea faptelor comise care atentează la inviolabilitatea sexuală a victimelor minore și urmările survenite, motiv pentru care solicită înăsprirea ei, cu confiscarea specială în sensul art. 106 alin. (1), (2) lit. a) Cod penal a contravalorii mijlocului de transport de model "VAZ 2108" cu n/î xxxx în sumă de 8000 lei, utilizat la comiterea infracțiunii, fără de care inculpatul nu ar fi avut posibilitatea transportării victimei minore Xxxx în fâșia forestieră ce se află la distanța de aproximativ 4 km de la localitatea Xxxx;

3.2. Avocatul Vanghelie Vitalie în numele inculpatului, care a solicitat stabilirea inculpatului Vasilenco Nocolai a unei pedepse mai blânde în baza art. 208¹ Cod penal și pronunțarea unei sentințe de achitare în baza art. art. 164 alin. (2) lit. c); 171 alin. (2) lit. b) și 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, dat fiind necomiterea faptelor imputate, ce se bazează în exclusivitate doar pe depozițiile minorelor Xxxx și Xxxx, făcute probabil în scopul justificării față de părinți și de a obține pe această cale de la inculpat mijloace financiare. Or, niciunul din martorii audiați: Grosu Ilona, Babinețcaia Tatiana, Bugai Elena nu au declarat, că partea vătămată Xxxx le-ar fi comunicat despre raportul sexual pe care l-ar fi avut cu inculpatul Vasilenco Nicolae.

În ce privește mărturiile celei de-a doua victime Xxxx, acestea mai degrabă ar avea un caracter justificativ în fața Xxxx pentru difuzarea elevilor din gimnaziul Xxxx, a imaginilor cu ea.

Totodată, potrivit concluziilor psihologice nr. xx și xx din 27.11.2020 și testelor psihologice xxx anexate la materialele cauzei, la victimele minore nu au fost depistate traume psihologice, pentru stabilirea adevărului urmând a se acorda apreciere corectă raportului de expertiză medico- legală nr. xxx; raportului de expertiză medico-legală biologică nr. xxx; raportul de expertiză medico-legală de examinare a minorei Xxxx; părții vătămate din 22.09.2020 de verificare a declarațiilor lui Vasilenco Nicolai prin care se confirmă nevinovăția lui în comiterea infracțiunilor imputate, iar drept urmare, respingerea ca neîntemeiată a acțiunii civile înaintate de reprezentanții părților vătămate minore, Babinețcaia Nadejda și Cernei Nadejda privind încasarea daunei morale în mărime de 50 000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 iulie 2021, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, verificând temeinicia cerințelor formulate de apelanți, în raport cu materialele cauzei penale, ascultând pledoariile participanților procesului penal, verificând suplimentar probatoriul

administrat, a menținu soluția instanței de fond, pe care a apreciat-o drept una legală, bazată pe împrejurările de fapt și aspectele de drept a speței.

Totodată, instanța de apel a reținut corectitudinea aplicării cazului din speță a normelor procesual-penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală și completă a cauzei, cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității procesului penal, în limita învinuirii formulate în rechizitoriu, cu verificarea tuturor împrejurărilor de fapt și constatarea certă a aspectelor de drept importante pentru justa ei soluționare, printr-o cercetare amplă a probelor administrate la faza urmăririi penale ce au servit obiect de cercetare judecătorească, primind o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinenței, utilității, veridicității, concludenței și coroborării reciproce.

Astfel, concluzionând temeinicia sentinței de condamnare adoptată pe caz, inclusiv în latura stabilirii pedepsei penale, rezultată dintr-o apreciere obiectivă a probatoriului administrat la faza urmăririi penale, ce a servit obiect de cercetare judiciară, instanța de apel a dispus respingerea ca neîntemeiată a cerințelor din apel referitor la achitarea inculpatului de sub învinuirea adusă pe capetele de acuzare pe art. 171 alin. (2) lit. b), art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal în cazul minorei Xxx, achitarea lui pe art. 164 alin. (2) lit. c), art. 171 alin. (2) lit. b), art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, precum și cea de recalificare a faptei de la art. 208¹ la art. 173 Cod penal în cauza minorei Xxx.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunilor imputate prin actul de sesizare a instanței, totuși aceasta și-a găsit deplină confirmare prin probatoriul administrat de către organul de urmărire penală, ce a servit obiect de cercetare judecătorească, corect statuat la baza sentinței de condamnare, rezultând din declarațiile părții vătămate minore Xxx, ale părții vătămate minore Xxx, reprezentantului legal al părții vătămate minore Xxx - Babinețcaia Nadejda, reprezentantului legal al părții vătămate minore Xxx - Cernei Nadejda, declarațiile martorilor Grosu Ilona, Babinețcaia Tatiana, Mihailevscaia Natalia, Cernei Irina, Babinețchi Maxim, Dimitriu Vitalie, Vasilenco Alexei, Peceniuc Maria; înștiințarea telefonică parvenită la 14.09.2020 în adresa IP Rîșcani de la asistentul social Buga Elena; sesizarea din 14.09.2020 a IP Rîșcani de către Xxx; sesizarea din aceeași dată depusă de Xxx, raportul de expertiză judiciară nr. xxx, raportul de expertiză judiciară nr. xxx din 03.12.2020, raportul de expertiză judiciară nr. xxx din 02.10.2020, raportul de expertiză judiciară nr. xxx din 02.10.2020, concluzică psihologică nr. xxx din 27.11.2020, în privința minorei Xxx, raportul de expertiză psihiatrică-legală nr. xxx din 22.02.2021, în privința minorei Xxx, raportul de expertiză psihiatrică-legală nr. xxx din 22.02.2021, în privința minorei Cernei Anastasia, expertiza psihiatrico-legală nr. xxx din 15.12.2020 în privința inculpatului Vasilenco Nicolai, procesul-verbal de ridicare din 29.10.2020.

Astfel, cumulul probelor administrate în prezenta cauză, denotă cu certitudine comiterea de către inculpat în privința ambelor minore a infracțiunilor prevăzute la art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume: *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, precum și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit cu bună-știință asupra unui minor*, precum și la art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, *acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în formă perversă, prin constrângere fizică și psihică a persoanei, precum și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșite cu bună știință asupra unui minor*.

Analizând aspectele faptice a cauzei, instanța de apel a conchis prezența în acțiunile inculpatului în cele două cazuri de viol și satisfacerea poftei sexuale în formă perversă, a elementelor constrângerii fizice și psihice a victimelor minore Xxx și Xxx, profitând de imposibilitatea lor de a se apăra.

Aceasta pentru că în ambele cazuri minorele au declarat, că au fost forțate de inculpat să întrețină cu el relații sexuale, inclusiv în formă perversă, prin înfrângerea rezistenței fizice și psihice, manifestată prin împingeri și tragere de păr, plasându-le forțat în poziții incomode (genunchi), astfel încât să nu-i poată opune rezistență, xxx, după care, prin aceiași constrângere fizică și psihică, folosindu-se de imposibilitatea lor de a se apăra, ca rezultat al vârstei minore, a întreținut forțat cu fiecare din ele, raport sexual în mod obișnuit.

Totodată, consecințele violenței sexuale la care au fost supuse ambele victime, au fost constatate prin cele două rapoarte de expertiză psihiatrică-legală nr. xxxx și respectiv nr. xxxx din 22.02.2021, din conținutul căror rezultă că au suportat traumă psihologică; iar întreținerea raportului sexual a fost confirmat prin raportul expertizei judiciare nr. xxx din 03.12.2020.

În ce privește lipsa pe corpul minorelor a careva vătămări corporale caracteristice raportului sexual, inclusiv în formă perversă sau opunerii de rezistență, respectiva împrejurare nu exclude răspunderea penală a inculpatului pentru viol și satisfacerea poftei sexuale în formă perversă, dat fiind, că constrângerea fizică, după cum s-a arătat mai sus, nu implică în mod obligatoriu cauzarea vătămarilor corporale, în speță ea manifestându-se prin împingeri și tragere de păr, cu plasare forțată în poziții incomode, (genunchi), astfel încât să nu-i poată opune rezistență.

Reieșind din acțiunile real întreprinse de inculpat în privința victimelor minore, dovedite prin probatoriul administrat și supra menționat, faptele lui nu se încadrează la componenta art. 173 Cod penal, ce se consumă la realizare unei din modalitățile care caracterizează hărțuirea sexuală, el întreprinzând acțiunii adiacente de realizare a faptelor stipulate la art. 171 și 172 Cod penal.

De rând cu aceasta, instanța de apel a reținut caracterul obiectiv și a concluziei judiciare privind condamnarea inculpatului în baza art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, pentru răpirea minorei Xxxx.

Raportând aspectele faptice a cauzei, la doctrina penală, instanța de apel a reținut prezența cumulativă în acțiunile inculpatului a celor trei elemente principale, ce caracterizează latura obiectivă a componenței de infracțiune prevăzută de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, manifestată prin capturarea violentă a victimei Xxxx și ambarcarea forțată, contrar voinței în automobilul său, luarea din locul în care se afla cu deplasarea la domiciliul nelocuibil a fratelui său din Xxxx, unde timp de 30 min a reținut-o forțat cu privare de libertate împotriva voinței ei, supunând-o acțiunilor violente cu caracter sexual.

Cât privește condamnarea inculpatului în baza art. 208¹ Cod penal, aceasta la fel este justificată prin probele administrate pe caz, chiar dacă inculpatul neagă, că ar fi răspândit prin rețelele de socializare imaginile cu conținut obscen, pe care le-a înregistrat în timpul satisfacerii poftelor sexuale în formă perversă, pretins acceptată de victima Xxxx, cu transmiterea lor Xxxx. Or, însăși fapta transmiterii acestor imagini prin intermediul rețelei de socializare "odnoklasniki", către o altă persoană, care ulterior au devenit virale, consumă componența infracțiunii vizate.

La toate acestea, instanța de apel a ținut să menționeze, că atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată, victimele minore au depus declarații consecvente referitor la cele întâmplate, ce coroborează cu alte probe din dosar, fiind credibile și nesimțind careva dubii referitor la veridicitatea lor, fapt consemnat și prin concluziile psihologice nr. xxxx din 22.02.2021 și nr. xxxx din 22.02.2021 din care rezultă, că victimele minore xxx și xxx nu manifestă predispoziția de a exagera cele percepute și tăinui din evenimentele produse.

Reținând ca fiind dovedite faptele comise de inculpatul Vasilenko Nicolae în circumstanțele constatate de către OUP, bazate pe declarațiile depuse de către părțile vătămate minore Xxxx și Xxxx și a martorilor audiați pe caz, instanța de fond corect a apreciat depozitiile de nerecunoaștere a vinovăției facute de el, ca fiind o modalitate de eschivare de la răspunderea și respectiv penală.

În contextul celor expuse, instanța de apel a apreciat ca fiind corect reținută situația de fapt, precum și încadrarea juridică de drept a acțiunilor inculpatului în baza art. art. 164 alin. (2) lit. c); 172 alin. (2) lit. b); 171 alin. (2) lit. b); art. 172 alin. (2) lit. b); 171 alin. (2) lit. b) și 208¹ Cod penal, motiv pentru care a menținut-o în această parte neschimbată, la fel, ca și în latura pedepsei penale, la stabilirea categoriei și termenului cărei, instanța de fond a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, rezultată din scopul pe

care îl urmărește privind restabilirea echității sociale și corectarea celui vinovat, întru prevenirea săvârșirii de către el a altor fapte penale.

Totodată, instanța de apel a conchis corectitudinea sentinței judiciare inclusiv și în latura încasării despăgubirilor morale de la inculpatul Vasilenco Nicolae în beneficiul părților vătămate a câte 50 000 lei, quantumul căruia fiind unul echitabil, reieșind din gradul suferințelor suportate, care la caz a avut de suferit părțile vătămate minore ca urmare a stresului emoțional, ce a antentat la inviolabilitatea lor sexuală, fiind în corespundere cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de către acestea în urma acțiunilor ilicite comise de către inculpatul Vasilenco Nicolai.

De rând cu aceasta, instanța de apel a respins solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea de la inculpatul Vasilenco Nicolai în folosul statului a contravalorii mijlocului de transport de model „VAZ 2108” cu n/î xxxx, în valoare de 8000 lei, dat fiind constatarea și aprecierea corectă de către instanță a circumstanțele de fapt și de drept referitor la neadmiterea acestei cerințe.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Formusatii Andrei, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea confiscării speciale, cu pronunțarea unei hotărâri de admitere a solicitării procurorului privind confiscarea specială, cu trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a contravalorii mijlocului de transport de model „VAZ 2108” în sumă de 8 000 lei, utilizat la comiterea infracțiunilor .

În argumentarea soluției solicitate recurentul invocă faptul că, instanța de apel, respingând solicitarea procurorului privind confiscarea specială de la Vasilenco Nicolai, în beneficiul statului, a contravalorii automobilului de model „VAZ 2108”, cu n/î xxxx, în sumă de 8000 lei, a interpretat eronat reglementările legislației penale.

Or, conform prevederilor art. 106 alin. (1) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravalourca accstora.

Argumentarea instanțelor, precum că automobilul de model „VAZ 2108”, cu n/î xxxx, nu a fost utilizat pentru săvârșirea infracțiunii și se consideră locul săvârșirii faptei de către Vasilenco Nicolae, este greșită.

Locul săvârșirii infracțiunii în cazul din speță este fâșia forestieră, amplasată pe teritoriul administrativ al s. Xxxx (la distanța de aproximativ 4 km de la sat, în direcția s. xxxx), unde seara, la 12.09.2020, Vasilenco Nicolai, forțat, a dus-o pe Cernei Anastasia cu automobilul de model „VAZ 2108” cu n/î xxxx. Automobilul în cauză a fost utilizat

anume ca mijloc pentru săvârșirea infracțiunii. Fără acest mijloc Vasilenco Nicolai nu a avut posibilitatea s-o ducă pe minora Xxxx, contrar voinței ultimei, la astfel de distanță. Reieșind din declarațiile părții vătămate Xxxx, Vasilenco Nicolai, special, a dus-o departe de sat, deoarece în timpul săvârșirii acțiunilor violente cu caracter sexual și violului, ultimul i-a spus Xxxx că în zădar strigă și cheamă în ajutor, deoarece ei sunt departe de sat.

În cadrul cercetării judecătorești pe caz, s-a constatat cu certitudine (inclusiv prin declarațiile însăși ale inculpatului Vasilenco Nicolai) că infracțiunile în privința cet. Xxxx au fost săvârșite la 12.09.2020, cu utilizarea automobilului de model „VAZ 2108” cu n/î xxxx.

Dai fiind faptul că, automobilul în cauză nu este proprietatea lui Vasilenco Nicolai, el nu poate fi supus confiscării speciale.

Însă, necătând la reținerea atât de către instanțele de fond în sarcina lui Vasilenco Nicolai a comiterii infracțiunilor menționate mai sus, ambele instanțe de judecată au neglijat faptul utilizării mijlocului de transport - automobilul de model „VAZ 2108” cu n/î xxxx la săvârșirea faptelor infracționale.

În astfel de situație, conform cerințelor expres prevăzute în art. 106 alin. (1) Cod penal, urmează a fi confiscată de la Vasilenco Nicolai, în beneficiul statului contravaloarea automobilului în cauză, în sumă de 8000 lei - prețul automobilului.

5.2. Avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel.

În motivarea recursului ordinar invocă următoarele aspecte:

- instanța de apel nu s-a expus în niciun fel în privința argumentului apărării că așa-zisul viol nu a avut loc din motiv că raporturile sexuale ale inculpatului Vasilenco Nicolai cu părțile vătămate s-au produs cu consimțământul acestora din urmă. Plângerile depuse pe presupusele fapte de viol au fost depuse din motiv de răzbunare după ce s-a aflat că pe rețeaua socială odnoklassniki a fost publicată poza cu partea vătămată Xxxx. Poza cu aceasta din urmă a fost postată de Xxxx din motive de gelozie după ce a aflat că și prietena sa Xxxx întreține relații sexuale cu Vasilenco Nicolai;

- părțile vătămate au recunoscut că au relații sexuale de la vârsta de 13 ani - Xxxx și respectiv 15 ani - Xxxx, care pe parcursul mai multor luni au întreținut relații sexuale cu inculpatul Vasilenco Nicolai;

- la materialele cauzei penale nu există alte probe care să confirme pretinsele fapte de viol produse în privința părților vătămate înafară de declarațiile acestora;

- depozițiile părților vătămate minore Xxxx și Xxxx date pe parcursul urmăririi penale diferă de depozițiile date instanței de judecată în cadrul cercetării judecătorești

pe când poziția inculpatului Vasilenco Nicolai în privința faptelor comise a rămas constantă pe parcursul urmăririi penale, ședințelor de judecată și este relatată în procesele-verbale de audiere a bănuitului, învinuitului, confruntărilor cu părțile vătămate și proceselor-verbale de verificarea depozițiilor inculpatului la fața locului;

- cât privește infracțiunea de răpire a minorei Xxxx, menționăm că partea vătămată se cunoștea cu Vasilenco Nicolai, aveau inclusiv relații intime și după cum au relatat martorii Vasilenco Alexei și Peceniuc Maria venea deseori împreună cu Xxxx în casa lui Vasilenco Alexei pentru a face ordine;

- instanța de apel nu s-a expus în niciun fel cu privire la alegațiile părții apărării că acțiunile lui Vasilenco Nicolai au fost încadrate greșit în componența de infracțiune prevăzută de art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, or acțiunile acestuia constituie infracțiunea prevăzută de ar. 173 Cod penal.

5.3. Inculpatul Vasilenco Nicolai, care solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri achitare în baza art. art. 164 alin. (2) lit. c); 171 alin. (2) lit. b) și 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar în baza art. 208¹ Cod penal să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor declarate din următoarele considerente.

În drept, soluția de inadmisibilitate a recursurilor declarate, își are sediul juridic în dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, unde este stipulat că, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, poate să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror

Potrivit textului recursului declarat de către procuror, titularul acestuia invocă de drept temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția.*

În același timp, Colegiul penal constată din recursul declarat, că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite și nici pedeapsa stabilită inculpatului, invocând doar dezacordul cu respingerea solicitării procurorului privind confiscarea specială, cu trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a contravalorii mijlocului de transport de model „VAZ 2108” în sumă de 8000 lei, utilizat la comiterea infracțiunilor.

Analizând textul deciziei atacate, Colegiul constată că, temeiul invocat de către recurent, prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel declarată, hotărârea cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată, inclusiv și asupra chestiunii invocate de procuror și menționată mai sus. Din textul deciziei recurate se atestă, că instanța de apel, a statuat că este nejustificată cerința procurorului, privind aplicarea în calitate de măsură de siguranță de drept penal, confiscarea contravalorii automobilului de model „VAZ 2108” în sumă de 8000 lei, în beneficiul statului.

Analizând materialele cauzei, Colegiul penal constată că, prin ordonanța OUP din 15.09.2020 automobilul de model „VAZ 2108” cu n/î xxxx, înmatriculat pe numele cet. Verejan Maria, a fost recunoscut drept corp delict. Conform procesului-verbal de examinare a automobilului vizat din 15.09.2020, din cadrul căruia nu au fost ridicate careva obiecte, acesta a fost plasat spre păstrare pe teritoriul IP Rîșcani, fără descrierea stării lui tehnice și fără efectuarea unei evaluări (f.d. 178-183, vol. I).

Potrivit art. 106 alin.(1), (2) lit. b) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri.

Conform art. 46 din Constituția R. Moldova, averea dobândită licit nu poate fi confiscată. În acest context, potrivit art. 1 al Protocolului 1 al Convenției, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Astfel, pentru a trece forțat bunul proprietarului în proprietatea statului, această situație urmează a fi verificată prin prisma principiilor generale elaborate de jurisprudența Curții Europene: - *dacă o așa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege;* - *dacă urmărește un scop legitim;* *dacă este necesară într-o societate democratică;* - *dacă este proporțională cu circumstanțele cauzei, cerințele generale ale societății, coroborate cu cerințele de a proteja drepturile de proprietate.*

Reținând jurisprudența Curții Europene, simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (*cauza Ismaylov vs F.Rusă din 06.11.2008*).

În contextual dat, instanța de apel corect a concluzionat că confiscarea contravalorii mijlocului de transport „VAZ 2108” cu n/î xxxx, care se află în proprietatea privată a altei personae, neimplicată în activitatea infracțională, nu ar fi proporțională cu gravitatea faptei comise. Or, confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar o măsură de siguranță și de pedepsire a subiectului infracțiunii în comiterea faptei incriminate (*cauza Bendenoun vs Franța din 24.02.1994*).

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de procuror în recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursurile declarate de către inculpat și avocatul acestuia Ciuru Igor

Potrivit recursurilor declarate se semnalează temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Totodată, Colegiul penal remarcă că, din textul recursurilor declarate rezultă de fapt dezacordul cu aprecierea probelor care în opinia recurenților denotă nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate. La acest capitol, se reține că, eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o altă apreciere a probelor și, de fapt, ea trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt. Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurenților, în sensul că inculpatul Vasilenco Nicolai nu se consideră vinovat de comiterea infracțiunilor imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal constată că, prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, părțile vătămate minore, reprezentanții legali ai părților vătămate, martorii, a cercetat actele cauzei, apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c), art. 171 alin. (2) lit. b), art. 171 alin. (2) lit. b), art. 172 alin. (2) lit. b), art. 172 alin. (2) lit. b), art. 208¹ penal, pe deplin a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate, rapoartele de expertiză medico-legală și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de fond, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei invocate în pct. 4.1. al prezentei decizii, probe care sunt pertinente, concludente, coroborează între ele și nu trezesc temei de îndoială.

Astfel, în speță, s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate lui Vasilenco Nicolai, iar instanțele de fond și apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt, și au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Nu pot fi reținute nici argumentele recursului părții apărării, precum că concluziile instanțelor judecătorești privind vinovăția inculpatului sunt neîntemeiate, deoarece probele administrate demonstrează că el a săvârșit infracțiunile incriminate.

Ajungând la această concluzie, Colegiul penal susține poziția instanțelor de fond și de apel referitor la faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate și confirmate prin declarațiile părților vătămate minore, care fiind audiate în condiții speciale prevăzute la art. 110¹ Cod de procedură penală, atât la urmărirea penală, cât și în instanța de fond în prezența pedagogului și a reprezentanților legali au confirmat întreținerea în mod forțat și într-o formă perversă un raport sexual cu Vasilenco Nicolai, ultimul înregistrând respectivele acțiuni pe telefonul său mobil. Despre cele întâmplate nu au

comunicat părinților din motiv că fuseseră amenințate de către inculpat, că în caz contrar, va răspândi imaginile cu caracter obscen prin intermediul rețelelor de socializare (f.d. 40-53, 54-65, vol. III). Declarațiile părților vătămate minore au fost verificate la fața locului, fiind amănunțit descrise în procesele-verbale al respectivului procedeu. Totodată, consecințele violenței sexuale la care au fost supuse ambele victime, au fost constatate și prin cele două rapoarte de expertiză psihiatrică-legală nr. xxxx și nr. xxxx din 22.02.2021 (f.d. 39-40, 47-49, vol. II), precum și prin rapoartul de expertiză judiciară nr. xxxx (f.d. 99-103, vol. II); a reprezentanților legali ai părților vătămate minore (f.d. 119-125, 126-132, vol. III) și a martorilor audiați în prima instanță - *Grosu Ilona*, potrivit cărei accesând la 11-12.09.2020 de pe telefonul Valeriei Dimitriu pagina sa din rețeaua de socializare "odnoklassniki", a văzut imaginea cu caracter obscen a Xxxx, pe care i-a transmis-o Xxxx, ulterior aflând de la Xxxx despre cele întâmplate cu ea (f.d. 76-81, vol. III); - *Babinețcaia Tatiana*, potrivit cărei la 11-12.09.2020 accesând pagina sa din rețeaua de socializare "odnoklasniki", a văzut imaginea cu caracter obscen a Xxxx (f.d. 82-85, vol. III); - *Mihailevscaia Tatiana*, care a declarat că în luna septembrie 2020, la ea venise Maria cu Xxxx, pentru a-i arăta o imagine cu caracter obscen a Xxxx, pe care li-a transmis-o Xxxx și despre care în ziua următoare a informat primarul localității Mitrofan Valeriu și secretarul primărie Gavriiliuc Natalia (f.d. 86-87, vol. III). Despre răspândirea imaginii cu caracter obscen în care apare minora Xxxx, prin intermediul telefoniei mobile, a declarat și martorul *Bucatari Natalia*, cărei aceasta i-a fost arătată de fiica sa (f.d. 88-89, vol. III); - *Xxxx*, care fiind audiată în condiții speciale prevăzute la art. 110¹ Cod de procedură penală, atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată în prezența pedagogului și a reprezentantului legal, a declarat că, în una din zilele lunii august 2020, inculpatul Vailenco Nicolae i-a transmis prin intermediul rețelei de socializare "odnoklasniki" o imagine cu caracter obscen a surorii sale, care în scurt timp a fost răspândită prin școală (f.d. 90-92, vol. III); - fratele victimei minore, *Xxxx*, care a declarat că în vara anului 2020 de la colaboratorii poliției aflase despre acțiunile violente cu caracter sexual în formă orală, întreprinse de Vasilenco Nicolai în privința surorii sale *Xxxx*, despre care însă ea a refuzat săi comunice (f.d. 104-107, vol. III); - *Dimitriu Vitalie*, care a declarat că la începutul anului școlar aflase de la fiicele sale *Xxxx* și *Xxxx*, despre imaginile cu caracter obscen a *Xxxx*, ce au devenit virale prin toată școala (f.d. 109-110, vol. III), fapt confirmat și de *Xxxx*, care fiind audiată în condiții speciale prevăzute la art. 110¹ Cod de procedură penală, în instanța de judecată în prezența pedagogului și a reprezentantului legal, a comunicat, că prin intermediul rețelei de socializare "Vkontakte", *Anastasia Cernei* i-a expediat imagine cu caracter obscen a *Xxxx*, despre care i-a povestit *Ilonei* și tatălui său, cunoscând despre relațiile amoroase dintre *Xxxx* și *Vasilenco Nicolae* (f.d. 111-112, vol. III); - fratele inculpatului, *Vasilenco Alexei*, audiat în

calitate de martor (f.d. 133-136, vol. III); - *Peceniuc Maria* (f.d. 186-187, vol. III); - a asistentului social *Bugai Elena*, care a declarat, că în calitatea sa de asistent social din localitatea Xxxx, la 14.09.2020, a obținut de la Xxxx o imagine cu caracter obscen a Xxxx, pe care a arătat-o și directoarei școlii Pogorelovschi Ana, care invitând-o pe Xxxx în biroul său pentru discuții, ultima a confirmat cele întâmplate (f.d. 90-103, vol. III).

Colegiul atestă că potrivit probelor administrate la caz în acțiunile inculpatului este prezentă atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă a componenței infracțiunilor imputate.

Prin urmare, afirmația părții apărării precum că, inculpatul nu se consideră vinovat de cele întâmplate, invocând că atât la urmărirea penală și în cadrul ședințelor instanțelor de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor pentru care a fost condamnat, este neîntemeiată și contravine materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal consideră că vinovăția inculpatului a fost dovedită, iar măsura de pedeapsă acestuia a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limita sancțiunii normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-a stabilit.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că, hotărârile recurate corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală sunt legale și întemeiate, iar temeiurile de casare invocate de recurenți nu persistă în cauză.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate, pe motiv că sânt vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Formusatii Andrei, de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului și de către inculpatul Vasilenko Nicolai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 iulie 2021, în cauza penală în privința lui **Vasilenko Nicolai Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **17 martie 2022**.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana